

## Universitätsbibliothek Paderborn

**Dormi Secvre: Vel Cynosvra Professorvm Ac Stvdiosorvm  
Eloqventiæ,**

in qua Centvm Et Viginti Themata Oratoria. Non Solvm Stvdiosis, Sed &  
Professoribus eloquentiæ, ac pietatis veræ amantibus utilissima &  
pernecessaria explicantur ; Cum Indice rerum atq[ue] verborum locupleti

**Tympe, Matthäus**

**Coloniæ Agrippinæ, 1650**

XLIV. Parænesis ad studiosos, ut in studio bene inchoato perseverent, &c.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-38994**

quam in animo exortam senserint, eam coerceant: dum enim passiones nostræ parvulæ sunt, facile expugnantur; quo autem diutius convaluerint, ægrius, nec nisi summo adhibito studio: ut etiam si in ortu eas cōpresserint, non tamen orientur; sed assidue renascentes earum ramos reſecent, & loco prauarum affectionum in animo plantent bonas: ut denique sicut dæmon, quo hominē citius præcipitem agat in flagitii voragine, eujusque propensiones & affectus explorat; ita ipsi in examine cōscientiæ quotidiano studiosè expendant, ad quas animi perturbationes à natura sint propēsi, & quibus cogitationibus mentes eorum sæpius agitantur. Si enim ferantur cogitationes ad honores mūdi, non dubium est in eorum cordium spirare Borream superbiæ, si ad delicias & voluptates, Austrū concupiscentiæ; si ad vindictam iracūdīæ, Typhonem. Quamprimum ergo per examen prauam aliquā inclinationē ejusmodi in se deprehenderint, ad eam domandam & expugnandam se accingant.

*XIV. PARÆNESIS AD STVDIOSOS  
ut in studio bene inchoato perseverent, & futu-  
ram æstatem sibi quam utilissimam fa-  
ciant.*

**E**XORDIUM à persona Auditorum, quod bene ac diligenter studia exorsi sint, ac sua diligentia cùm bonos omnes, tūm præceptores ac parentes non mediocriter exhilararint.

**PROPOSITIO:** Proinde te statuisse eos adhortari, tum ut ferorem litterarum, quo hac studiorū renovatione procul dubio inardescunt, foveant, & in cœpto studiorum cursu persistant ac perseverent; tum ut per hanc æstatē plurimum addiscant.

**CONFIRMATIONIS PRIORIS PARTIS I. LOCUS AB HONESTO:** Honestissimum esse perseverare in bono opere: si enim honestum bonum agere, sane mul-

*Respondet  
fructibus  
arbor, cass.  
sa effectus.*

multo honestius erit id continuare, juxta proverbium: δις καὶ τέλος τὸν καλὸν, & κόρη (satietas) γείτονας τὸν καλῶν. Perseverare in bono opere usque ad eō honestum est ut ab ipso demum omnia bona opera honesta dicantur: nemo tam est malus, qui non aliquando quid boni agat; inde tamen boni & honesti nomēni mereri non potest:

II. ab effectis perseverantia, quod per hanc voti sumus compotes. Quod exemplis rerum tuu animatarum tuu inanimatarum confirmabis. Homines enim & bruta ad justam ætatem non pervenient, si statim à vita exordio esse desinunt: Arcum tyrones nulli evadunt artifices, qui rei descendæ molestiam constantia non contemnunt.

III. à necessitate: quia sine ea nemo sibi eruditio nem polliceri poterit. Quemadmodum enim non una hirundo facit ver; ita nec una dies eruditio nem parit:

IV. ab exemplo Aristotelis, qui quia 20. integrōs annos in una hæsit schola, sub uno præceptore Platone, princeps omnium Philosophorum evasit.

V. à jucunditate studiorum, quæ tanta est, ut multi vide Orat. cōtum dulcedine capti, nec valerudinis; nec corporis rationem habeant; quod doceb̄is Exemplis; ut Mureti. & Majoragi.

Euclides Megarensis, qui muliebri ueste induitus, & pallio versicolore amictus, ut Socratem auditet, Athenas sub ipsam noctem cum capitis periculo & vita discrimine intrabat: eo enim proficisci, Megarensibus capitale erat: Archimedis qui dum in pulvere quædam describeret attentius, ne patriam quidem eaptam esse sensit: S. Hieronymi, qui nocturnis horis linguam Hebræam didicit, cum veteri lege Judæorum nemo Christianus in ea erudiri posset.

CONFIRMATIONIS II. PARTIS. LOCUS ab honesto: Quod̄ adolescens cū omni tempore, tum opportuno diligentissime exerceat debeat

Pars I.

L

esse

## 162 DE PERSEVERANTIA IN STVD.

esse enim aliquam prudentiae speciem, occasionem oblatam statim arripere, quia *Fronte capillata*, *post est occasio calva*. Et quodcumq; æstivo tempore omnia sint formosissima, deceat, ut & nos omnisciæ genere nos exornemus, & ut, cùm intuemur agros ubiq; cultos, ingenium quoque nostrum excolamus; & cum omnia vigeant, nostra quoque vigeant ingenia, ne nos soli inter formosissima deformes, inter cultissima inculti, inter videntia & efflorentia torpere videamur.

II. ab utili, quod hinc plurima possint sperare commoda, quibus eruditio suos possessores exornare solet, quod amplificabis *Exemplis eorum* quos eruditio celebres reddidit & ad honores atque divitias exxit.

III. à facili & tuto, quod sine minoribus sumptibus & sine minori turba in quam nos hyeme cogunt hypocasta, & sine periculo ὀφθαλμίου, litteris operam navare possumus.

IV. à jucundo, quod id jam cum voluptate fieri possit vel deambulando, vel confidendo locis amoenis.

*Hesiod. &c.* V. ab *Exemplis opificum*, agricolarum, & brutorum animantium, æstivo tempore strenue laborantium.

CONFUTATIO vituperabit eos, qui falsis rationibus persuasi, litteras contemnunt, iisque multam salutem dicunt: potissimum iis, qui se ob perfectam ætatem inter natu minores sine infamia & dedecore versari non posse existimant, propones versus Solonis, gloriantis se quotidie aliquid ad discentem fieri senem; & exemplum Catonis, qui senex litteras Græcas avide attipuit, &c.

In EPILOGO hortaberis studiosos, ut pergent diligenter in litterarum studia incumbere, ut & sibi honori, & amicis utilitati, & Christianæ Reip. emolumento esse possint.

XLV.ELO-